

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jana Dvořáka v právní věci žalobce: **B. d. S. x**, zast. Mgr. Ladou Behenskou, advokátkou, se sídlem Praha 4 - Nusle, Pod Terebkou 12, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ing. J. K.**, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2006, č. j. 7 Ca 141/2006 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 22. 12. 2006, č. j. 7 Ca 141/2006 - 30, odmítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2006, č. j. S-MHMP 67076/2006, a rozhodl dále, že žádný z účastníků, ani osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný zrušil rozhodnutí odboru správních agend Úřadu městské části Praha 7 ze dne 30. 12. 2005, č. j. OSA-OP/ZTP-33/2003, kterým byl zrušen údaj o místě trvalého pobytu Ing. J. K.. Městský soud v Praze v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že údaj o místě trvalého pobytu má pouze evidenční charakter, rozhodnutí v řízení o žádosti o zrušení údaje o trvalém pobytu není po materiální stránce rozhodnutím, neboť se nejedná o rozhodnutí, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že takový úkon je podle § 70 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyloučen ze soudního přezkumu, a proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) téhož zákona odmítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které především namítal zásah do svého práva vlastnit majetek a současně poukazoval na nesrozumitelnost napadeného usnesení. Stěžovatel navrhl, aby bylo toto usnesení zrušeno a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadené usnesení Městského soudu v Praze bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 25. 1. 2007. Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V tomto poučení je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno ve čtvrtek dne 25. 1. 2007. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v pátek dne 26. 1. 2007 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve čtvrtek dne 8. 2. 2007 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 8. 2. 2007 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Městskému soudu v Praze na poště x P. x pod č. x až dne 9. 2. 2007, tedy opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2006, č. j. 7 Ca 141/2006 - 30, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2007

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu